

Amasya Müzesi'nden Boya Bezekli İki Çanak Işığında Kızılırmak Kavşı Geç Demir ve Helenistik Çağları Çanak-Çömleğine Yeni Bir Bakış*

A New Look to the Pottery of the Late Iron and Hellenistic Ages in the Kızılırmak Bend Region in the View of Two Painted Vessels at the Amasya Museum

**Sevket Dönmez

Anahtar Sözcükler: Kızılırmak Kavşı, Amasya Müzesi, Boya Bezekli Çanak-Çömlek, Sarmasık Yaprağı, Geç Demir Çağ, Helenistik Çağ
Keywords: Kızılırmak Bend, Amasya Museum, Painted Pottery, Ivy Leaf, Late Iron Age, Hellenistic Age

In the Late Iron Age (650- ca. 500/350 B.C.), the Central Anatolian Region was divided into two areas as mentioned in the Western ancient sources, in Western sources of which the Western part of the Kızılırmak (Halys) was known as Phrygia and the eastern part as Cappadocia. In Ancient Eastern sources the middle part of the Kızılırmak region was known as Tabal, the northern part as Kashku, the southwestern part as Tuvana (Tukhana) and the eastern part as Melid. Due to the cosmopolitan nature of this region's population structure, the painted pottery group with stylized deer representations of silhouette technique with concentric motifs, which were found in the main settlements of the region and known as Alişar IV, are considered to be the main characteristic pottery of the Kızılırmak Bend in the Middle Iron Age (850-650 B.C.). The effects of political developments in the Late Iron Age (650- ca 500/350 B.C) were reflected in the new techniques introduced into the pottery production of the workshops that had been the centres of the Middle Iron Age tradition. The stylized deer figures began to be produced with new linear and reserve techniques and gained a more naturalized in appearance. The numbers and variety of bird representations increased and these began to be the used as the main elements of compositions consisting of representations of bulls, horses, donkeys, wild goat, roe deer, lions, dogs and fish. In addition to these, representations of hybrid creatures such as winged bulls and sphinxes and unidentifiable strange creatures also appeared. Human figures, which were very few in number and extremely stylized in the Middle Iron Age, became important in the Late Iron Age. Kybele, the mother goddess of the Phrygians who was in fact worshipped in Anatolia from Neolithic times, was portrayed on pottery in this period. It is apparent that the pottery workshops of the Kızılırmak Bend Region continued to use traditional characteristics but also incorporated external influences into their pottery production from around the beginning of the 5th century BC. From this period onwards some noticeable differences began to occur in pottery decoration techniques, for example the number of types of animal representations lessened while series of birds began to be widely used as the main element in compositions. Changes in plant motifs also occur from the beginning of the 5th century. The composition of ivy leaf seen on a bowl from

* Bu yazda Kızılırmak Kavşı terimi ile Demir Çağ'ında özellikle boyalı bezekli çanak-çömlek açısından bir bütünlük gösteren Kızılırmak Kavşı içi ile güneyi kasteltilmektedir.

** İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji ve Sanat Tarihi Bölümü, Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Anabilim Dalı, 34459 Beyazıt-İstanbul/Türkiye

Amasya Museum (Fig.1) can be attributed - on the basis of technique - to influence from the Aegean and must have entered the Late Iron Age pottery decoration repertoire of the Kızılırmak Bend during the first half of the 5th century BC. However it seems that, on the basis of typological and decoration characteristics, the complete bowl with a decoration of ivy leaves (Fig 2-3) belongs to the 3rd century BC. The evaluations and examples presented above suggest that the Late Iron Age and Hellenistic Age chronology of the Kızılırmak Bend Region and the pottery terminology need to be reviewed. It is apparent that, in spite of some changes in the details of motifs, the Late Iron Age tradition within the Kızılırmak Bend continues to be strong until around the Middle of the 4th century BC, that is up to the Hellenistic Period. It is therefore clear that there was no real gap between the Late Iron Age and the Hellenistic Age but instead a cultural continuity in pottery development can be traced and the pottery workshops, in existence from the Middle Iron Age, continued without interruption into the Hellenistic Period. In the light of this, the chronological boundary of the Late Iron Age within the Kızılırmak Bend can be said to extend to the middle of the 4th century BC.

Yakın bir zamana kadar Orta Anadolu Bölgesi'nde Demir Çağları'nın başlangıcı ve sonu ile ilgili olarak pekçok belirsizlik bulunmaktadır. Ancak son yıllarda geliştirilen Gordion (G.K.Sams 1994, fig.1-5), Boğazköy/Büyükkale (H.Genç 2000, Abb.3-5) ve Kaman-Kalehöyük (S.Omura 1992, 323, res.8/1) kazıları özellikle Hitit İmparatorluğu'nun yaklaşık olarak İÖ 1190 yıllarında yıkılışı ve Son Tunç Çağı'nın sona ermesi ile başlayan Karanlık Çağ'ın, gerçekte Demir Çağları'nın Erken bölümü yani Erken Demir Çağı (İÖ 1190-850) olduğunu belirtmiştir. İçbatı Anadolu ile Orta Anadolu'nun batı kısmında ortaya çıkan ve Frig Krallığı'nın politik egemenliği ile karakterize olan Orta Demir Çağı'nda (İÖ 850-650) ise, yazılı belgelerin yetersizliği ve arkeolojik buluntuların kimi zaman doğru olarak yorumlanamaması nedenleri ile günümüze kadar tam olarak anlaşılamayan birtakım siyasal organizasyonların yaşanmış olduğu, özellikle Kızılırmak kavşası içinde yer alan Boğazköy, Alaca Höyük, Hacı Bektaş Höyük (Suluca Karahöyük), Kaman-Kalehöyük, Maşat Höyük, Kayapınar, Eskiyapar, Alişar Höyük, Çadır Höyük ile Kızılırmak'ın güneyinde bulunan Kültepe, Sultanhanı, Yassıdağ, Topaklı ve Porsuk gibi önemli yerleşmelerden anlaşılmaktadır. Batı kaynaklarında özellikle Geç Demir Çağı'nda, Kızılırmak'ın (Halys) bölgesindeki kesimi Frigya, doğusu ise Kapadokya olarak bilinen Orta Anadolu Bölgesi'nin, Doğu kaynaklarında orta kesimi Tabal, Kızılırmak'

mak'ın kuzeyindeki bölümü Kaşku, Güneybatı kesimi Tuvana (Tukhana) ve Doğu ucu ise Melid adıyla anılmaktaydı (V.Sevin 1998a, 189). Kozmopolit bir nüfus yapısına sahip olduğu anlaşılan söz konusu bu bölgelerde yer alan ve yukarıda adları geçen yerleşmelerde ele geçmiş bulunan, Alişar IV olarak bilinen, özellikle stilize edilmiş siluet teknigideki geyik figürleri ile tek merkezli daire motiflerinden oluşan kompozisyonlarla bezenmiş boya bezekli çanak-çömlek grubu¹, Orta Demir Çağı'nın özellikle Kızılırmak kavşası ile güneyindeki karakteristik özelliğini oluşturur. Kızılırmak kavşının batısı ile güneybatısında yani gerçek Frig Ülkesi'nde ise Gordion (G.K.Sams 1994, color Pl.III/186, Pl.126/932; R.S.Young 1960, fig.15), Midas Şehri (C.H.E.Haspels 1951, Pl.7/b3) ve Alaattin Tepe'den (E.Akurgal 1955, taf.21/a; H.Bahar 1999, Lev.I/1) bilindiği üzere siluet geyikli bezemeye sahip Alişar IV türü çanak-çömlek sayıca çok azdır ve bunlar büyük olasılıkla ithaldir². Bu kesimin yerel çanak-çömleğinin ise Çizgisel Stil'de³ bezenmiş olduğu söz konusu bu yerleşmelerde ele geçmiş olan örneklerin sayısal fazlalığından anlaşılmaktadır.

Atlı Halklar'dan Kimmerler'in İÖ 7. yy'ın başlarında Anadolu'ya girerek bir huzursuzluk ve kargaşa ortamı oluşturması ve bunu takiben Gordion'u ele geçirerek Frig Krallığı'nı yıkması (T.Tüfekçi Sivas 1999, 37), Orta Demir Çağı'nın bitimine ve Geç

Demir Çağı'nın başlamasına neden olan siyasal gelişmelerin başında gelir. Kimmerler'in yol açtığı bu yıkım ve siyasal belirsizlikten faydalanan Medler Orta Anadolu'ya kadar gelmişler ve Lidyalılar'la İÖ 585 yılında ünlü Kızılırmak Savaşı'ni yapmışlardır. Akhaimenidler'in İÖ 6. yy'ın ortalarından itibaren tüm Anadolu'yu ele geçirmeye başlamaları ise, Geç Demir Çağı'nın diğer bir önemli politik olayıdır (V.Sevin 1998b, 191). Bunun sonucunda Orta Anadolu Bölgesi Helenistik Çağ'a kadar Akhaimenid egeyenliğinde kalmıştır.

Geç Demir Çağı'nda hem Kızılırmak kavşı içi hem de güneyinde savunma ağırlıklı birçok önemli yerleşme görülmektedir. Akalan Kalesi/Pteria? (T.Makridy 1907, 167-175), Pazarlı Kalesi (H.Z.Koşay 1941), Kerkez Dağ (G.D.Summers 1997, 81-94; M.E.F.Summers/G.D.Summers 1998, 179-194), Göllüdağ⁴, Kululu (T.Özgür 1971, 32-64), Çalapverdi (T.Özgür 1971, 65-69), Havuzköy (R.M.Boehmer 1967, 132-141) ve Uyuzzuyu Kalesi (T.Ökse 1995, 245-258) bu tip yerleşmelerin en önemlileridir. Birçoğu yüksek arazilere inşa edilmiş ve güçlü savunma sistemleriyle donatılmış bu yerleşmelerin İÖ 6. yy'ın ilk yarısı içinde kurulmuş oldukları veya savunmalarını güçlendirmiş bulundukları olasıdır. Bu yerleşmelerde yaşayan insanları kendilerini savunma gereksinimine zorlayan en önemli nedenlerin başında, büyük olasılıkla Kimmerler ile Medler'in oluşturmuş olduğu huzursuz ve güvenlikten uzak ortam gelmektedir. Söz konusu bu yerleşmelerin çoğunda ele geçmiş, Alişar IV geleneğini sürdürün ve Alişar V olarak adlandırılan boyalı bezekli çanak-çömlek grubu⁵, buralarda Orta Anadolu kökenli insanların yaşamış olduğunu açıkça belgelemektedir.

Kızılırmak kavşı içi ile güneyinde Orta Demir Çağı'ndan beri tekdeze bir üretim yapan çanak-çömlek atölyelerinin stillerinde, Geç Demir Çağı'ndan itibaren özellikle bezeme açısından bazı önemli değişimler olduğu gözlenmiştir. Siluet görünümü geyik figürleri yerine, değişik stillerde çizgisel ya da reserve tekniklerde yapılmaya

başlanan ve daha doğal bir görünüm sergileyen geyik figürleri ortaya çıkmıştır⁶. Kuş figürlerinde sayı ve görünüm zenginliği artarken⁷, boğa⁸, merkep⁹, karaca¹⁰, keçi¹¹, aslan¹², köpek¹³, balık¹⁴ ve böcek¹⁵ figürleri kompozisyonlar içinde ana öge olarak kullanılmaya başlanmıştır. Bunların yanısıra kanatlı boğa¹⁶ ve sfenks¹⁷ gibi karışık yaratıklar ile ne oldukları tam olarak anlaşılamayan "Tanımlanamayan Garip Varlık" figürleri¹⁸ de ortaya çıkmıştır. Orta Demir Çağı'nda sayıca çok az olan ve oldukça stilize yapılmış insan figürleri Geç Demir Çağı'nda ön plana alınmıştır¹⁹. Frigler'in ana tanrıçası olan, ancak Anadolu'da Neolitik Çağ'dan beri tapınılan Kibele, bu dönemde çanak-çömlek üzerinde betimlenmiştir²⁰. Söz konusu bu yenilikler ile değişimlerden Kızılırmak kavşı içi ile güneyindeki çanak-çömlek atölyelerinin Geç Demir Çağı'nda gelişen siyasal olaylardan etkilendiklerini ve bu durumu üretimlerine yansittıklarını açıkça anlamaktayız. Örneğin birdenbire ortaya çıkan at²¹ ve süvari figürleri²² büyük olasılıkla Kimmerler'in bir etkisidir. Yalnız burada önemli nokta Kimmerler'in bu etkileri sanatları ile değil yaşam tarzları ile yapmış olmalarıdır. Bunun yanında bezeksiz olarak görülen çift kulplu çömlekler²³ dışında, çanak-çömlek üzerine betimlenmiş taçlı ve sakallı sfenks figürlerinin²⁴ ise, İran yani Med-Akhaimenid etkisi olduğu açıklıktır. Geç Demir Çağı'nda figür ve motiflerin dışında boyalı bezeme tekniğinde de göze çarpan bazı önemli değişikler meydana gelmiştir. Geleneksel renkler olan koyu kırmızı, kahverenginin tonları ile siyah bezemelerde kullanılmaya devam etmiş, ancak bunun yanında bir yenilik olarak figürler ile kompozisyonlar beyaz ya da beyaz renkli tonlarındaki zeminli çerçeveler içine yapılmaya başlanmıştır²⁵. Çerçeve tekniği bir süre sonra beyaz renk zemin yapılmadan da uygulanmıştır²⁶.

İÖ 5. yy'ın başlarında itibaren Kızılırmak kavşı içinde geleneksel özelliklerini sürdürün, ancak bir yanda da dış etkileri bünyesinde toplayan kimi çanak-çömlek atölyelerinin üretim yapmaya devam ettikleri anlaşılmaktadır. Kara Samsun/Amisos

(A.Akarca 1960, 142-146), Maşat Höyük (T.Özgürç 1982, lev.72/5-6), Boğazköy (E.M.Bossert 1957, abb. 54a), Alaca Höyük (H.Z.Koşay/M.Akok 1966, lev.71-72), Eskiya-par (İ.Baybutluoğlu 1979, lev.181/31-33), Hacı Bektaş Höyük (K.Balkar/O.Sümer 1968, res.17, çiz.12), Kaman Kalehöyük (T.Mikami/S.Omura 1988, res.14/8; M.Mori/S.Omura 1990, res.10/5; S.Omura 1991, res.9/6), Kırşehir Höyük (U.B.Alkim 1956, res.17 a-b, 19, 20 a-b, 21-23), Alişar Höyük (H.H.von der Osten 1937b, fig.63/22, 64/4-5, 65, pl.V/3) ve Büyüknefesköy/Tavium'da²⁷ ele geçmiş olan açık renk zeminli bezeme-ye sahip çanak-çömlekler bu durumu açık-ça belgelemektedir. Ayrıca bu tarihten itibaren hem figürlü hem de bitkisel bezeme-lerde oluşan bazı değişikler göze carpmak-tadır. Örneğin hayvan figürlü bezemede cinsler oldukça azalırken, kuş dizileri kompozisyonlarda ana öge konumunda kullanılmaya başlanmıştır²⁸.

İÖ 5. yy'ın başından itibaren başlayan bu süreçte bitkisel motiflerdeki bazı değişikliklere de感恩meden önce bu yazda irdele-nen konuya ışık tutan Amasya Müzesi çana-klarını²⁹ tanıtmak faydalı olacaktır; Gü-müşhacıköy yöresinde bulunmuş olan, dışa açılan ağız kenarlı, yuvarlak ve derin göv-del, parça halindeki birinci çanağın iyi elenmiş, mineral katkılı hamuru açık kah-verengidir. Çark yapımı çanak, hamurunun renginde astarlı, iyi pişmiş ve orta perdahlı-dır. Koyu kahverengi ve açık beyaz ile be-zemmiş çanağın gövdesi üzerinde bulunan kompozisyonda dalları topçuklarla biten ağaç benzeri bir motiften çıktıığı gözlenen bir sarmaşık yaprağı yer almaktadır. Sar-maşık yaprağının etrafını zemini kirli be-yaz bir renge sahip olan ve düzensiz bir şe-kilde köşe yaparak aşağı doğru uzanan kontürlü bir friz çevirmektedir. Friz içinde üstte ve yanda yer alan şevron motiflerinin arasında tek merkezli yarımdaire motifleri görülmektedir. Alttaşı frizde ise dikey ka-lın kısa bantlar ve çizgiler bulunmakta-dır (Fig.1/Çiz.1). Göynük'in Harmancık köyünde ele geçmiş olan, dışta kalınlaşdırılmış dudaklı, içe kapanan ağız kenarlı, kes-kin omurgalı ve halka dipli ve tüm durum-

daki diğer çanak, açık devetüyü rengi ha-murlu, mineral katkılı, devetüyü rengi as-tarlı, iyi pişmiş ve orta perdahlıdır. Çark ya-pımı çanağın dış yüzeyindeki bezeme kıızı kahverengi ile yapılmıştır. Çanağın ağız ke-narı dışında ve keskin omurga üzerinde yer alan birbirine koşut yatay bantlar arasında yine yatay olarak yerleştirilmiş dalgalı şerit motifi görülmektedir (Fig.2/Çiz.2). Çanağın dibe doğru daralan alt kısmında ise yatay yerleştirilmiş koşut bantlar arasında yanya-na yerleştirilmiş beş adet iri sarmaşık yap-rağı motifi yer almaktadır. Bu motiflerle dip arasında ise yine dalgalı bir şerit motifi gö-rülülmektedir. Çanağın dip kısmında ise 8 kollu bir yıldız motifi bulunmaktadır (Fig.3/Çiz.3).

İÖ 5. yy'da başlayan sürecin önemli bitki-sel süslemelerinden biri Amasya Müzesi çana-klarında da görülen sarmaşık yaprağı motifidir. Daha önceki çalışmalarda bu motifin Kızılırmak kavşı içine giriş tarihinin İÖ 4. yy'dan geç olamayacağı vurgulanmıştır (L.Zoroğlu 1983, 141). Buna karşılık Amasya Müzesi'ndeki çanak parçası üzerinde görülen sarmaşık yaprağı motifinin (Fig.1/Res.1) bir Geç Demir Çağı özelliği olan beyaz renk zeminli bir bordür içinde yer almış olması, bu parçanın İÖ 6. yy'a yakın bir zaman dili-mi içine yani büyük olasılıkla İÖ 5. yy'ın ilk yarısına tarihleneneceğini göstermekte-dir. Ayrıca, Maşat Höyük'te Demir Çağ I. Yapı Katı'nın son evresinde yani Helenistik Çağ öncesine tarihlenen son safhasında ele geçmiş olan bir banyo teknesi üzerinde ta-vus kuşları ile görülen sarmaşıklar (T.Öz-gürç 1982, lev.78/4a-b), bu motifin Kızılırmak kavşı çanak-çömlekçiliğine Helenistik Çağ öncesi alınmış olduğuna bir kez daha işaret etmektedir. Bunlara ek olarak, Eskiya-par'ın Helenistik Çağ tabakalarında bulunduğu bildirilen iri bir çömlek parçası üzerindeki sarmaşık yaprağı motifi (L.Zoroğlu 1979, res.6, çiz.5), biçimsel açıdan Amasya Müzesi çanak parçası üzerindeki sarmaşık yaprağı-na çok benzemektedir. Bu sarmaşık yaprağının açık renk zeminli bir çerçeve içine ya-pılmış olması, parçanın Helenistik Çağ'dan daha erkene, belki de İÖ 5. yy içlerine tarih-lenebileceğini ve büyük bir olasılıkla karı-

şıklık sonucu bu tabaka içinde ele geçmiş olabileceğini düşündürmektedir. Ayrıca, Alişar Höyük'te Alişar V boyalı bezekli çanak-çömlek grubu ile birlikte ele geçmiş bir çömlek parçası üzerinde yer alan sarmaşık yaprağı motifi (H.H. von der Osten 1937b, fig.76/6), biçimsel açıdan Amasya Müzesi, Maşat Höyük ve Eskişehir örnekleri ile benzerlik göstermektedir. Amasya Müzesi (Fig.1/Çiz.1) ile Eskişehir çanak parçaları ve Maşat Höyük teknesi ile Alişar Höyük çömlek parçası, büyük olasılıkla Ege Dünayının esinlenerek alınmış sarmaşık yaprağı motifinin Kızılırmak kavşı Geç Demir Çağ'ın çanak-çömleği bezeme repertuarına girdiği zamanı düşünülenden daha erkenne alması açısından çok önemli bir grup oluşturmaktadır.

Amasya Müzesi'ndeki tüm çanak üzerinde görülen sarmaşık yaprağı motifleri (Fig.2-3/Çiz.2-3) ise, daha geç bir tarihe ait olmalıdır. Hem yaprağın daha dolgun olarak betimlenmiş olması hem de üzerinde yer aldığı keskin omurgalı çanağın benzerlerinin Kızılırmak kavşı içinde Eskişehir (L.Zoroğlu 1986, 460, res.1-2), Boğazköy (L.Zoroğlu 1986, 460, res3, 5-6) ve Alişar Höyük'ün (L.Zoroğlu 1986, 460, res.4) Helenistik Çağ'a ait tabakalarında ele geçmiş bulunması nedenleriyle bu çanak büyük olasılıkla İÖ 3 yy'a tarihendirilebilir. Bu çanak üzerindeki bezemeler Amasya yöresinde sarmaşık yaprağı motifinin Helenistik Çağ içlerine kadar kullanılmış olduğunu göstermesi açısından çok önemli bir yere sahiptir.

Bütün bu veriler sonucunda İÖ 5. yy ile Helenistik Çağ'ın başladığı İÖ 4. yy'in ikinci yarısı arasındaki sürece tarihendirilebilecek özellikler gösteren yukarıda irdeleden örneklerimiz, sarmaşık yaprağı motiflerinin erken dönemde daha çok açık renk zeminli kompozisyonlar içinde yer almış olmasının yanısıra, dikey olarak düzenlenmiş bir kompozisyon kurgusu içinde betimlenmiş olduklarına da işaret etmektedirler. Buna karşılık, Helenistik Çağ sarmaşık yaprağı motifleri, kompozisyon anlayışı bakımından daha çok yatay bir bezeme düzenlemesi ile dikkati çekerler³⁰.

Buraya kadar yapılan değerlendirmeler ile sunulan örnekler, Kızılırmak kavşı Geç Demir Çağ'ı ve Helenistik Çağ kronolojisi ile çanak-çömlek terminolojisinin yeniden gözden geçirilmesi gerekliliğini açıkça ortaya koymaktadır. Uzun bir süreden beri araştırmacıların ilgilerini çekmiş bulunan ve bu yazida Amasya Müzesi'nde bulunan 2 örneğini tanıttığımız boyalı bezekli çanak-çömlek grubu için Galat Seramiki (R.Zahn 1907, 638), Galat denilen Seramik (F.Maier 1963, 238 vd; K.Bittel 1974, 227 vd), Helenistik Çağ'da Kızılırmak Havzası Boyalı Kapları/Seramikleri (L.Zoroğlu 1979, 345, 354), Helenistik Çağ'da Kızılırmak Havzası Boyalı Yerli Seramiki (L.Zoroğlu 1981, 239; L.Zoroğlu 1983, 135) ve Kızılırmak Havzası Kapları (L.Zoroğlu 1986, 459; 1997, 15-25) terimleri kullanılmıştır. Bu çanak-çömleğin Orta Karadeniz Bölgesi'ndeki benzerleri için ise Pontus Yerli Seramiki (A.Akarca 1960, 142) terimi önerilmiştir. Görüldüğü gibi önceleri Helenistik Çağ'da Orta Anadolu Bölgesi'nde yani Galatia'da yaşadıkları bilinen Orta Avrupa kökenli Galatlar'la ilişkilendirilen bu çanak-çömlek grubu için bu doğrultuda bir isim verilmeye çalışılmıştır. Ancak, söz konusu bu çanak-çömlek grubunun daha sonra yerel ve geleneksel özellikleri fark edilerek bu isimden vazgeçilmiştir ve birçok değişik terim üzerinde durulmuştur. Bunlar içinde özellikle konuya ilgili bir doktora tezi (L.Zoroğlu 1978) hazırlamış olan ve pek çok makale kaleme almış bulunan L. Zoroğlu'nun önermiş ve kullanmış olduğu terimler göze çarpmaktadır.

Sonuç olarak, özellikle Kızılırmak kavşı içinde ayrıntılardaki bazı motif değişimlerine karşın Geç Demir Çağ'ın geleneğinin İÖ 4. yy'ın ortalarına, yani Helenistik Çağ'a kadar güçlü bir şekilde devam etmiş olduğu gözlenmektedir. Bu süreç, İÖ 6. yy'dan devam eden bezeme özellikleri nedeniyle Geç Demir Çağ'ının Geç Evresi olarak düşünülebilir. Çünkü, Geç Demir Çağ ile Helenistik Çağ arasında herhangi bir zaman boşluğunun gerçekle olmadığı, özellikle çanak-çömlek gelişimi temelinde izlenen bir kültür sürekliliğinin bulunduğu ve Orta Demir Çağ'dan beri var olan çanak-çömlek atölyelerinin varlıklarını Helenistik Çağ içeri-

ne kadar kesintisiz olarak sürdürmüştür. oldukları buraya kadar sunduğumuz örneklerle açık bir biçimde kanıtlanmış olmaktadır. Bu durumda doğal olarak Geç Demir Çağı'nın zamansal alt sınırı İÖ 4. yy ortalarına degen uzanmaktadır. **Kızılırmak Kavsi Geç Demir Çağı Geç Evre Boya Bezekli Çanak-Cömleği** olarak isimlendirebileceğimiz söz konusu bu çanak-cömlek grubunun yayılım alanı göz önüne alındığında ise, Kırşehir (Hacı Bektaş Höyük ve Kırşehir Höyük), Çorum³¹ (Boğazköy, Alaca Höyük, Eskişehir), Yozgat (Alişar Höyük, Büyüknefesköy/Tavium ve Çengeltepe), Tokat (Maşat Höyük) ve Amasya³² (Müze örnekleleri) ile Samsun (Kara Samsun/Amisos) illerini kapsayan oldukça geniş bir coğrafi alan karşımıza çıkmaktadır. Kızılırmak kavşının çok büyük bir bölümünü kapsayan bir bölgede yayılım bulmuş olan bu çanak-cömlek grubunun, Orta Demir Çağı'ndan beri üretim yapan ve yukarıda adı geçen yerleşmeleri

lerin çanak-cömlek atölyelerinin imalatlarını kesintisiz olarak sürdürmüş olduklarına da işaret etmektedir. Bunlara ek olarak, Geç Demir Çağı'nda ortaya çıkan ana tanrıça betimlemelerinin yalnızca kabartma şeklinde göğüsleri ve doğadan alınma motifleri ile birlikte Helenistik hatta Roma Çağı'larına kadar³³ bir gelenek olarak yaşamış olması, bu atölyelerin devamlılığı ve varlığı konusunda başka bir önemli kanıt olarak görülebilir. Geç Demir Çağı Geç Evre sürecinin devamında, Helenistik Çağ'da Kızılırmak kavşası içinde yer alan söz konusu bu çanak-cömlek atölyeleri, bezemelerde Demir Çağları gelenekleri ile yerel özelliklerini kaybetmeden kimi motif ile boya renklerini kullanarak üretimlerini büyük ölçüde sürdürmüştür. Bu nedenle de söz konusu çanak-cömleğe **Kızılırmak Kavsi Helenistik Çağ Yerel Boya Bezekli Çanak-Cömleği** gibi bir isimlendirme yapılması doğru bir yaklaşım olacaktır.

NOTLAR

¹ Siluet geyik figürleriyle bezenmiş boya bezekli çanak-cömleğin karakteristik örneklerinin ele geçtiği olduğu yerleşmeler; Boğazköy (E.M.Bossert 2000, taf.9/80, 83, 85), Boğazköy-Büyükkale (E.M.Bossert 2000, taf.10/111, 114; H.Genç 2000, abb.7/6), Boğazköy-Büyükkale (E.M.Bossert 2000, taf.9/67, 79, 81-82, 84, 86-89, 10/90-95, 97-101, 104-110, 112-113, 115-116, 104/76), Hacı Bektaş Höyük (V.Sevin 1998b, 188-189), Kaman Kale Höyük (M.Mori/S.Omura 1995, fig.12/4; S.Omura 1993, res.8/4-5; S.Omura 1998, res.10/11; S.Omura 2000, fig.16), Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, lev.69/4, 70/2-8), Bolus-Aktepe (T.Ozgür 1978, lev.73/1-3), Alişar Höyük (E.F.Schmidt 1932, fig.317/b 2542, 322, 323/a 873; H.H.von der Osten 1937a, fig.421/e 1692, 422/c 1693, 423/c 1894, 424/e 1113, 3 2319, 3 1338, e 2300, e 229, 458/1-11, 459/1-14, 17-18, 460/1-15, 461/1-15; 462/2, 46-8/10, 12-17; E.Akurgal 1955, taf.1 a-b, 2 a-b, 3 a-b, 4 a-b, 5 a-b, 6 a-b, 7 a-b, 8 b-c), Çadır Höyük (R.L.Gorny/G.McMahon/S.Paley/L.Kaelhofer 1995, fig.19/B, U), Kültepe (T.Ozgür 1971, res.61), Porsuk (S.Dupre 1983, lev.92/253-259) ve Göllüdağ (B.Tezcancı 1992, res.1-3). T. Okse tarafından Sivas ili sınırları içinde geliştirilen yüzey araştırmalarında da Yıldızeli-Argaz Höyük'te siluet geyik bezemeli çanak-cömlek parçaları ele geçmiştir (T.Okse 1994, res.8).

² Siluet geyik figürleriyle bezenmiş boya bezekli çanak-cömleğe Sarhöyük/Dorylaion'da bugüne kadar geliştirilmiş kazılarda rastlanılmamıştır (Bu bilgili bana sózü olarak bildiren Dr.Taciser Tüfekçi Sivas'a teşekkür ederim). Aynı yörede yer alan Seyitomer Höyük'te de bu tür çanak-cömlek görülmemiştir. Kızılırmak'ın batısındaki bölgelerin diğer önemli bir yerleşmesi olan Yenidogan Höyük'te (Hacı Tuğrul Höyük) ise, yayınlarının çok yetersiz yapılmış olması nedeniyle, bu tür çanak-cömleğin varlığı konusunda yeterli bir bilgiye sahip değiliz.

³ Çizgisel stildeki çanak-cömlekler en yoğun olarak Gordion (E.Akurgal 1955, taf.12/2, 14/a, 16/a, 19/a-b; G.K.Sams 1994, fig.45, 46/1067-1069, PL55/1038, 92/1041) ve Alacatı Tepe'de (E.Akurgal 1955, taf.21/b, 22; H.Bahar 1999, lev.IV/1-2, V/2) ele geçmiştir.

⁴ B.Tezcancı 1969, 211-215; B.Tezcancı 1992, 1-29; W.Schirmer 1994, 237-242; W.Schirmer 1996, 335-344

⁵ Bu tür çanak-cömlek özellikle Kerkenez Dağ (E.F.Schmidt 1929, fig.62/K 105-107, K 112-114), Göllüdağ (B.Tezcancı 1969, res.29, 31), Kululu (T.Ozgür 1975, sek.11) ve Akalan Kalesi'nde (W.W.Cummer 1976, fig.1/2-4, 2/10, 25, 3/50) ele geçmiştir.

⁶ Bu türdeki geyik figürleriyle bezenmiş boya-bezekli çanak-cömleğin ele geçtiği olduğu yerleşmeler; Boğazköy-Büyükkale (E.M.Bossert 2000, taf.140/1287, 1289, 1290), Alaca Höyük (E.Akurgal 1955, taf.29/a), Alişar Höyük (H.H.von der Osten 1937b, fig.42/c 89), Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, lev.74/4, 8), Sulusaray-Sebastopolis (B.Ozcan 1991, res.16, sek.5), Büyüktepe Höyük (A.Sagona 1992, fig.6/11) ve Kültepe (T.Ozgür 1971, lev.XX/1-2, XXI/1-a-b, XXII/1-2).

⁷ Kuş figürleriyle bezenmiş çanak-cömleğin ele geçtiği olduğu yerleşmeler; Alaca Höyük (H.Z.Koşay 1957, lev.XXXIX/1; H.Z.Koşay/M.Akok

1968, lev.73); Boğazköy-Büyükkale (E.M.Bossert 2000, taf.109/272, 111/356, 127/973, 136/1260-1261), Boğazköy-Ambarlıkaya (E.M.Bossert 2000, farbtafel C/266), Pazarlı (H.Z.Koşay 1939, sek.14), Kaman-Kale Höyük (T.Mikami/S.Omura 1987, res.7/1), Alişar Höyük (H.H.von der Osten 1937b, fig.41/c 36), Çengeltepe (A.Unal 1968, res.46, sek.20), Maşat Höyük (T.Ozgür 1978, lev.79/3, 80/11 a-b, 82/1; T.Ozgür 1982, lev.72/6, 74/6), Kültepe (T.Ozgür 1971, lev.XVIII/3, 6, 8), Kululu (T.Ozgür 1971, res.123), Sultanhanı (K.Emre 1973, res.38-39) ve Topaklı (L.Polacco 1976, fig.8).

⁸ Boğa figürleriyle bezenmiş boya bezekli çanak-cömleğin Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, lev.72/3 a-b, 77/1d, 82/3), Alişar Höyük (H.H.von der Osten 1937b, fig.80/6) ve Elbistan-Karahöyük (T.Ozgür 1971, lev.XXI-II/1, res.60).

⁹ Merkez figürleriyle bezenmiş boya bezekli çanak-cömleğin ele geçtiği olduğu yerleşmeler; Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, lev.77/4) ve Kültepe (T.Ozgür 1971, lev.XVII/3 a-b).

¹⁰ Karaca figürleriyle bezenmiş boya bezekli bir cömlek parçası Boğazköy-Büyükkale'de (E.M.Bossert 2000, Taf.113/380) ele geçmiştir.

¹¹ Keçi figürleriyle bezenmiş boya bezekli çanak-cömleğin ele geçtiği olduğu yerleşmeler; Ulus (Metin 1997, res.2), Alaca Höyük (H.Z.Koşay 1957, Lev.XXXIX/1), Boğazköy-Büyükkale (E.M.Bossert 2000, taf.30/273), Pazarlı (H.Z.Koşay 1939, sek.4), Çengeltepe (A.Unal 1968, res.46, sek.20) ve Kültepe (T.Ozgür 1971, lev.XXVIII/2).

¹² Aslan figürleriyle bezenmiş boya bezekli çanak-cömleğin ele geçtiği olduğu yerleşmeler; Boğazköy-Büyükkale (E.M.Bossert taf.139/1257), Alaca Höyük (H.Z.Koşay/M.Akok 1968, lev.73; H.Z.Koşay/M.Akok 1973, renkli lev.Al.r.24), Alişar Höyük (E.F.Schmidt 1933, İkäpakk resmi, pl.V/b 1180), Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, lev.77/19) ve Kültepe (T.Ozgür 1953, res.58; T.Ozgür 1971, lev.XXIII/2).

¹³ Kópek figürleriyle bezenmiş boya bezekli çanak-cömleğin ele geçtiği olduğu yerleşmeler; Boğazköy-Büyükkale (E.M.Bossert 2000, taf.139/1253, 140/1291), Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, 74/4, 77/3) ve Kültepe (T.Ozgür 1953, res.59; T.Ozgür 1971, lev.26/7).

¹⁴ Balık figürleriyle bezenmiş boya bezekli çanak-cömleğin ele geçtiği olduğu yerleşmeler; Alaca Höyük (H.Z.Koşay/M.Akok 1968, lev.70; H.Z.Koşay/M.Akok 1973, renkli lev.al.r. 24), Eskişehir (İ.Bayburtluoğlu 1979, 177/22, 178/24) ve Maşat Höyük (Ozgür 1978, lev.79/3, 82/2).

¹⁵ Böcek figürüyle bezenmiş boya bezekli bir cömlek parçası Boğazköy-Büyükkale'de (E.M.Bossert 2000, taf.109/272) ele geçmiştir.

¹⁶ Kanatlı boğa figürleriyle bezenmiş boya bezekli iri bir cömlek Maşat Höyük'te (T.Ozgür 1982, lev.77/1c) ele geçmiştir.

¹⁷ Sfenks figürleriyle bezenmiş boyalı bezekli çanak-cömleğin ele geçmiş olduğu yerleşmeler; Alaca Höyük (H.Z.Koşay/M.Akok 1966, lev.70), Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, lev.77/1a) ve Alışar Höyük (Schmidt 1933, içkapaklı resmi, von der Osten 1937b, fig.73/a 824).

¹⁸ Tanımlanamayan Garip Varlık figürleriyle bezenmiş boyalı bezekli çanak-cömleğin ele geçmiş olduğu yerleşmeler; Bogazköy-Büyükkale (E.M.Bossert 2000, farbtafel C/353, Taf. 56/614, 139/1252), Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, lev.73/6, 74/5) ve Kültepe (Ozgür 1971, lev.XX/1-2, XXI/1 a-b).

¹⁹ İnsan figürleriyle bezenmiş boyalı bezekli çanak-cömleğin ele geçmiş olduğu yerleşmeler; Alışar Höyük (H.H.von der Osten 1937a, fig.463/b 419a), Bogazköy-Büyükkale (E.M.Bossert 2000, farbtafel C/265, taf.36/337, 136/1263, 139/1253), Bogazköy-Ambarlıkaya (E.M.Bossert 2000, taf.136/1264), Pazarlı (H.Z.Koşay 1941, lev.III), Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, lev.74/9) ve Yıldızeli-Uyuzsuyu Kalesi (T.Ozgür 1995, Lev.15/b), Kültepe (T.Ozgür 1953, res.60).

²⁰ Ana tanrıça figürleriyle bezenmiş boyalı bezekli çanak-cömleğin ele geçmiş olduğu yerleşmeler; Bogazköy (Ş.Dönmez 2001, çiz.1) ve Maşat Höyük (Ş.Dönmez 2001, res.1, çiz.2, res.2 a-b, çiz.3).

²¹ At figürleriyle bezenmiş boyalı bezekli çanak-cömleğin ele geçmiş olduğu yerleşmeler; Bogazköy-Büyükkale (E.M.Bossert 2000, farbtafel C/291, 337, Taf.36/336-337, 111/336-337), Eskişehir (İ.Bayburtluoğlu 1979, lev.177/18, 20), Alışar Höyük (E.F.Schmidt 1933, pl.V/b.140; H.H.von der Osten 1937b, pl.VI/4), Kerkenez Dağ (E.F.Schmidt 1929, fig. 60), Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, lev.74/9) ve Kültepe (T.Ozgür 1971, lev.XXVII/7).

²² Süvari figürleriyle bezenmiş boyalı bezekli çanak-cömleğin ele geçmiş olduğu yerleşmeler; Bogazköy-Büyükkale (E.M.Bossert 2000, farbtafel C/354) ve Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, lev.74/10).

²³ Bu tip çömlekler Alışar Höyük'te yoğun olarak ele geçmiştir (H.H.von der Osten 1937b, fig.47/d 1155, 48/e 2429, e 876).

²⁴ Bu tür sfenkslerle bezenmiş bir çömlek parçası Alışar Höyük'te ele geçmiştir (H.H.von der Osten 1937b, fig.73/a 824).

²⁵ Açık renk zeminisiz çerçeveye sahip karakteristik örnekler Alışar Höyük (E.F.Schmidt 1930, fig.225/3254); H.H.von der Osten 1937b, fig.42/c 89, 43/d 2357, 45/d 2676), Eskişehir (İ.Bayburtluoğlu 1979, 178/24, 180/28, 182/34), Bogazköy-Büyükkale (E.M.Bossert 2000,

taf.102/30, 106/164, 169-171), Pazarlı (H.Z.Koşay 1941, lev.XLIX, LII), Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, lev.66/6, 74/6, 76-77), Kaman-Kalehöyük (T.Mikami/S.Omura 1991, fig.14/1-2), Kültepe (T.Ozgür 1971, lev.XVII/3 a-b, XXIII/2), Topaklı (L.Polacco 1976, fig.4, 6) ve Elbistan-Karahöyük'te (T.Ozgür/N.Ozgür 1949, lev.XV/6, XXII/1) ele geçmiştir.

²⁶ Açık renk zeminisiz çerçeveye sahip karakteristik örnekler Bogazköy-Büyükkale (E.M.Bossert 2000, taf.18/168, 107/168, 174), Eskiyapar (İ.Bayburtluoğlu 1979, lev.182/35), Kerkenez Dağ (E.F.Schmidt 1929, fig.54), Faklı Höyük (T.Mikami/S.Omura 1988, res.46-47, 52), Maşat Höyük (T.Ozgür 1982, lev.65/5), Akalan Kalezi (W.W.Cummer 1976, fig.2/18), Kaman-Kalehöyük (M.Mori/S.Omura, 1990, res.11/6), Topaklı (L.Polacco 1973, fig.3) ve Tepebağları'nda (A.Cınaroğlu 1979, res.127/1) ve Kültepe'de (T.Ozgür 1971, lev.XIX/2) ele geçmiştir.

²⁷ K.Bittel 1942, abb.17/a-d; K.Strobel/C.Gerber 1999, abb.14

²⁸ Kuş dizilerinin kompozisyonlarında ana öğe olarak kullanılan bir karakteristik örnek Kırşehir-Faklı Höyük'te ele geçmiştir (T.Mikami/S.Omura 1988, res.46-47, 52).

²⁹ Söz konusu çanakları yayımlamama izin veren Amasya Müzesi Müdürü Ahmet Yüce ile araştırmacılar Muzaffer Doğanbaş ve Celal Özdemir'e teşekkür ederim.

³⁰ Bu tür bezemeye sahip örnekler Amasya Müzesi (Fig.2-3/Ciz.2-3), Alışar Höyük (E.F.Schmidt 1933, fig.46/b.36:112; H.H.von der Osten 1937b, fig.77/690; E.Akurgal 1955, taf.34/a), Bogazköy (E.Akurgal 1955, taf.34/b), Hacı Bektaş Höyük (K.Balkan/O.Sümer 1970, res.2-3) ve Topaklı'da (L.Polacco 1976, fig.11) görülmektedir.

³¹ Gelişirdikleri yüzey araştırmaları sırasında bu tür çanak-cömlege Corum ili sınırları içindeki çok sayıda eski yerleşmede rastladıklarını bana bildiren Doç.Dr. Tayfun Yıldırım ile Doç.Dr. Tunç Sipahi'ye teşekkürlerimi sunarım.

³² 1997 ve 1998 yıllarında Amasya ili sınırları içinde tarafından gerçekleştirilmiş bulunan yüzey araştırmasında, özellikle Merzifon ve Göynük yörelerindeki eski yerleşmelerde bu tür çanak-cömlek parçalarına bol sayıda rastlanılmıştır.

³³ Bu türde çanak-cömlek Maşat Höyük (Ş.Dönmez 2001, res.3 a-b), Alışar Höyük (Ş.Dönmez 2001, res.4, çiz.4), Hacı Bektaş Höyük (Ş.Dönmez 2001, res.5 a-c) ve Topaklı'da (Ş.Dönmez 2001, res.6-8) ele geçmiştir.

KAYNAKÇA

- AKARCA, A., 1960
"Yerli Pontos Seramigi", V. Türk Tarih Kongresi, Ankara, 142-146
- AKURGAL, E., 1955
Phrygische Kunst, TTKY Ankara
- ALKIM, U:B., 1956
"Kırşehir Höyüği ve Topraküstü Buluntuları", Belleten XX/77, Ankara, 61-77
- BAHAR, H., 1999
Demircağında Konya ve Çevresi, Konya
- BALKAN, K., O. SÜMER., 1968
"1967 Yılı Hacı Bektaş (Suluca Karahöyük) Kazısı Önraporu", Türk Arkeoloji Dergisi XVI/2, Ankara, 15-19
- BALKAN, K., O. SÜMER., 1970
"1968 Yılı Hacı Bektaş Höyüği (Suluca Karahöyük) Kazısı Önraporu", Türk Arkeoloji Dergisi XVII/1, Ankara, 37-49
- BAYBURTLUOĞLU, İ., 1979
"Eskişehir Phryg Çağı", VIII. Türk Tarih Kongresi, cilt I, Ankara, 293-303
- BİTTEL, K., 1942
Kleinasiatische Studien, İstanbul
- BİTTEL, K., 1974
"Bemerkungen zur sogenannten galatischen Keramik", Mansel'e Armağanı, TTKY Ankara, 227-237
- BOEHMER, R.M., 1967
"Havuzköy in Ostkappadokien", Archäologischer Anzeiger 1967/2, Berlin, 132-141
- BOSSELT, E.M., 1957
"Funde nachhethitischer Zeit", Mitteilungen der Deutschen Orient-Gesellschaft 89, Bonn, 58-67
- BOSSELT, E.M., 2000
Die Keramik Phrygischer Zeit von Bogazköy. Bogazköy-Hattusa Ergebnisse der Ausgrabungen XVIII, Mainz am Rhein
- CUMMER, W.W., 1976
"Iron Age Pottery from Akalan", İstanbuller Mitteilungen 26, Bonn, 31-36
- CİNAROĞLU, A., 1988
"Tepebağları Kazısında Demir Devri", VII. Türk Tarih Kongresi, cilt I, Ankara, 215-218
- DÖNMEZ, S., 2001
"Orta Anadolu I.O. I. Bin Yılı Çanak-Cömleğinde Ana Tanrıça Kültü", Belleten LXIV/241, Ankara, 707-718
- DUPRE, S., 1983
Porsuk I. La Céramique de l'Age du Bronze et de l'Age du Fer, Paris
- EMRE, K., 1973
"Sultanhani Höyügü'nde 1971-1972 Yıllarında Yapılan Kazılar", Anadolu XV, Ankara, 86-118
- GENZ, H., 2000
"Die Eisenzeit in Zentralanatolien im Lichte der keramischen Funde vom Büyükkaya in Bogazköy/Hattusa", TÜBA-AR 3, Ankara, 35-54
- GORNY, R.L., G. MC MAHON., S. PALEY., L. KEALHOFER., 1995
"The Alışar Regional Project 1994", Anatolica XXI, Leiden, 65-100
- HASPELS, C.H.E., 1951
La Cité de Midas Ceramique et Trouvailles Diverses, Tome III, Paris
- KOŞAY, H.Z., 1939
"Türk Tarih Kurumu Tarafından Yapılan Pazarlı Hafriyatı (1)", Belleten III/9, Ankara, 5-14
- KOŞAY, H.Z., 1941
"Türk Tarih Kurumu Tarafından Yapılan Pazarlı Hafriyatı", TTKY Ankara
- KOŞAY, H.Z., 1957
Alaca Höyük Kazısı 1937-1939'daki Çalışmalara ve Keşiflere Ait İlk Rapor, TTKY Ankara
- KOŞAY, H.Z., M. AKOK., 1966
Alacahöyük Kazısı 1940-1948'deki Çalışmalara Ait İlk Rapor, TTKY Ankara
- KOŞAY, H.Z., M. AKOK., 1973
Alacahöyük Kazısı 1963-1967 Çalışmalari ve Keşiflere Ait İlk Rapor, TTKY Ankara
- MAIER, F., 1963
"Bemerkungen zur sogenannten galatischen Keramik von Bogazköy", Jahrbuch des Deutschen Archaeologischen Instituts 78, Bonn, 218-255

- MAKRİDY, T., 1907
"Une citadelle Archaique du Pont", *Mitteilungen der Vorderasiatischen Gesellschaft* 12/4, Berlin, 167-175
- MİKAMİ, T., S.OMURA., 1987
"1985 Kaman-Kalehöyük Yüzey Araştırmaları", IV. Araştırma Sonuçları Toplantısı, Ankara, 227-230
- METİN, M., 1997
"Ulus Kazısı 1995" VII. Müze Kurtarma Kazaları Semineri, Ankara 199-220
- MİKAMİ, T., S.OMURA., 1988
"1986 Kırşehir İli Sınırları İçinde Yapılan Yüzey Araştırmaları", V. Araştırma Sonuçları Toplantısı - II, Ankara, 123-156
- MİKAMİ, T., S.OMURA., 1991
"A Preliminary Report on the First Excavation at Kaman-Kalehöyük", *Essays on Ancient Anatolian and Syrian Studies in the 2nd and 1st Millennium B.C.*, (Ed. H.I.H Prince T. Mikasa), Wiesbaden, 87-101
- MORİ, M., S. OMURA., 1990
"1988 Kaman-Kalehöyük Kazıları", XI. Kazı Sonuçları Toplantısı I, Ankara, 335-355
- MORİ, M., S. OMURA., 1995
"A Preliminary Report on the Excavations at Kaman-Kalehöyük in Turkey (1989-1993)", *Essays on Ancient Anatolian and Its Surrounding Civilizations*, (Ed. H.I.H Prince T. Mikasa) Wiesbaden, 87-101
- OMURA, S., 1991
"1989 Yılı Kaman-Kalehöyük Kazıları", X. Kazı Sonuçları Toplantısı I, Ankara, 353-368
- OMURA, S., 1992
"1990 Yılı Kaman-Kalehöyük Kazıları", XIII. Kazı Sonuçları Toplantısı I, Ankara, 319-336
- OMURA, S., 1993
"1991 Yılı Kaman-Kalehöyük Kazıları", XIV. Kazı Sonuçları Toplantısı I, Ankara, 307-326
- OMURA, S., 1996
"1994 Yılı Kaman Kalehöyük Kazıları", XVII. Kazı Sonuçları Toplantısı I, Ankara, 189-208
- OMURA, S., 2000
"Preliminary Report on the 14th Excavation at Kaman-Kalehöyük", *Kaman-Kalehöyük 9. Anatolian Archaeological Studies Vol. IX*, Tokyo, 1-36
- OKSE, T., 1994
"Sivas III 1992 Yüzey Araştırması", XI. Araştırma Sonuçları Toplantısı, Ankara, 243-262
- OKSE, T., 1995
"Yıldızeli-Uyuzsuyu Kalesi Buluntuları", I. Metin Akyurt Bahattin Devam Anı Kitabı. Eski Yakın Doğu Kültürleri Üzerine İncelemeler, İstanbul, 245-258
- OZCAN, B., 1991
"Sulusaray-Sebastopolis Antik Kenti", I. Müze Kurtarma Kazıları Semineri, Ankara, 261-308
- ÖZGÜÇ, T., 1953
"Kültepe (Karahöyük) Hafriyatı", *Bulleten XVII/66*, Ankara, 251-268
- ÖZGÜÇ, T., 1971
"Demir Devrinde Kültepe ve Çivarı", TTKY Ankara
- ÖZGÜÇ, T., 1975
"Kululu Hakkında Yeni Gözlemler", *Anadolus XVII*, Ankara, 1-18
- ÖZGÜÇ, T., 1978
"Masat Höyük Kazıları ve Çevresindeki Araştırmalar", TTKY Ankara
- ÖZGÜÇ, T., 1982
"Masat Höyük II. Boğazköy'ün Kuzeydoğusunda Bir Hitit Merkezi", TTKY Ankara
- ÖZGÜÇ, T., N. ÖZGÜÇ., 1949
"Türk Tarih Kurumu Adına Yapılan Karahöyük Hafriyatı", TTKY Ankara
- POLACCO, L., 1973
"Topaklı, 1970 Field Expedition Dig Preliminary Report", *Türk Arkeoloji Dergisi XX-1*, Ankara, 170-187
- POLACCO, L., 1976
"Topaklı, 1974 Field Expedition Excavation", *Türk Arkeoloji Dergisi XXIII-2*, Ankara, 67-74
- SAGONA, A., 1992
"Excavations at Büyüktepe Höyük 1991. Second Preliminary Report", *Anatolian Studies XLII*, London, 29-46
- SAMS, G.K., 1994
The Early Phrygian Pottery. The Gordian Excavations 1950-1973: Final Reports Volume IV, Pennsylvania
- SCHIRMER, W., 1994
"Göllüdağ 1992", XI. Araştırma Sonuçları Toplantısı, Ankara, 237-242
- SCHIRMER, W., 1996
"Göllüdağ 1993-1994", XIII. Araştırma Sonuçları Toplantısı-II, Ankara, 335-344
- SCHMIDT, E.F., 1929
"Test Excavations in the City on Kerkenes Dağ", *The American Journal of Semitic Languages and Literatures XLV/4*, Chicago, 211-274
- SCHMIDT, E.F., 1930
The Alishar Hüyük Seasons of 1927, part I (OIP VI), Chicago
- SCHMIDT, E.F., 1932
The Alishar Hüyük Seasons of 1928 and 1929, part I (OIP XIX), Chicago
- SCHMIDT, E.F., 1933
The Alishar Hüyük Seasons of 1928 and 1929, part II (OIP XX), Chicago
- SEVIN, V., 1998a
"Tarihsel Coğrafya", Kapadokya (Ed. M. Sözen), İstanbul, 45-61
- SEVIN, V., 1998b
"MÖ I. Binyıl: Demir Çağ", Kapadokya (Ed. M. Sözen), İstanbul, 171-193
- STROBEL, K., C. GERBER., 1999
"Tavium (Büyükkeneş) Feldforschungen des Jahres 1997", XVI. Araştırma Sonuçları Toplantısı -I, Ankara, 297-314
- SUMMERS, M.E.F., 1997
"The Identification of the Iron Age on Kerkenes Dağ in Central Anatolia", *Journal of Near Eastern Studies* 56/2, Chicago, 81-94
- SUMMERS, M.E.F., G.D. SUMMERS., 1998
"The Kerkenes Dağ Project", *Ancient Anatolia*, Oxford, 179-194
- TEZCAN, B., 1969
"1968 Göllüdağ Kazısı", *Türk Arkeoloji Dergisi XVII-2*, Ankara, 211-215
- TEZCAN, B., 1992
"1969 Göllüdağ Kazısı", *Türk Arkeoloji Dergisi XXX*, Ankara, 1-29
- TÜFEKÇİ SİVAS, T., 1999
Eskişehir-Afyonkarahisar-Kütahya İl Sınırları İçindeki Phryg Kaya Anıtları, Eskişehir
- ÜNAL, A., 1968
"1966 Çengeltepe (Yozgat) Sondajı Önraporu", *Türk Arkeoloji Dergisi XV-1*, Ankara, 119-141
- VON DER OSTEN, H.H., 1937a
The Alishar Hüyük Seasons of 1930-32, Part II, (OIP XXIX), Chicago
- VON DER OSTEN, H.H., 1937b
The Alishar Hüyük Seasons of 1930-32, Part III, (OIP XXX), Chicago
- YOUNG, R.S., 1960
"Gordion 1959", *Türk Arkeoloji Dergisi X-1*, Ankara, 60-63
- ZAHN, R., 1907
"Die bei den Ausgrabungen in Boghaz-Köi gefundenen Tonscherben", *Wochenschrift für klassische Philologie* 24, Berlin, 638-642
- ZOROĞLU, L., 1978
Hellenistik Çağda Kızılırmak Havzası Boyalı Yerli Seramiği, (AÜ Yayınlanması Doktora Tezi), Ankara
- ZOROĞLU, L., 1979
"Eskişehir'de Bulunan Kızılırmak Havzası (Galat Denilen) Boyalı Seramikleri", VIII. Türk Tarih Kongresi, I. cilt, Ankara, 239-252
- ZOROĞLU, L., 1981
"Kültepe'de Bulunan Hellenistik Çağ'a Ait Bir Amphora", *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi* 1, Konya, 239-252
- ZOROĞLU, L., 1983
"İstanbul ve Bonn'da Bulunan İki Skyphos", *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi* 3, Konya, 135-144
- ZOROĞLU, L., 1986
"Kızılırmak Havzası Kaplarının Biçim ve Süs Gelişimine Örnekler", IX. Türk Tarih Kongresi, I. cilt, Ankara, 459-472
- ZOROĞLU, L., 1997
"Zwei Zentralanatolische Tonskyphoi" *Anadolu (Anatolia)* XVII, Ankara, 15-25

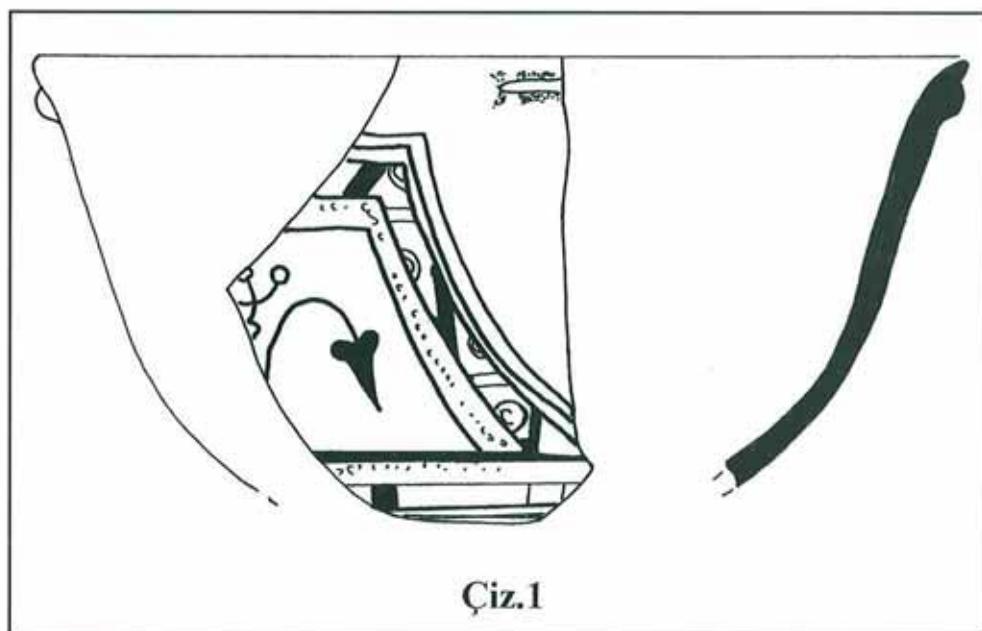
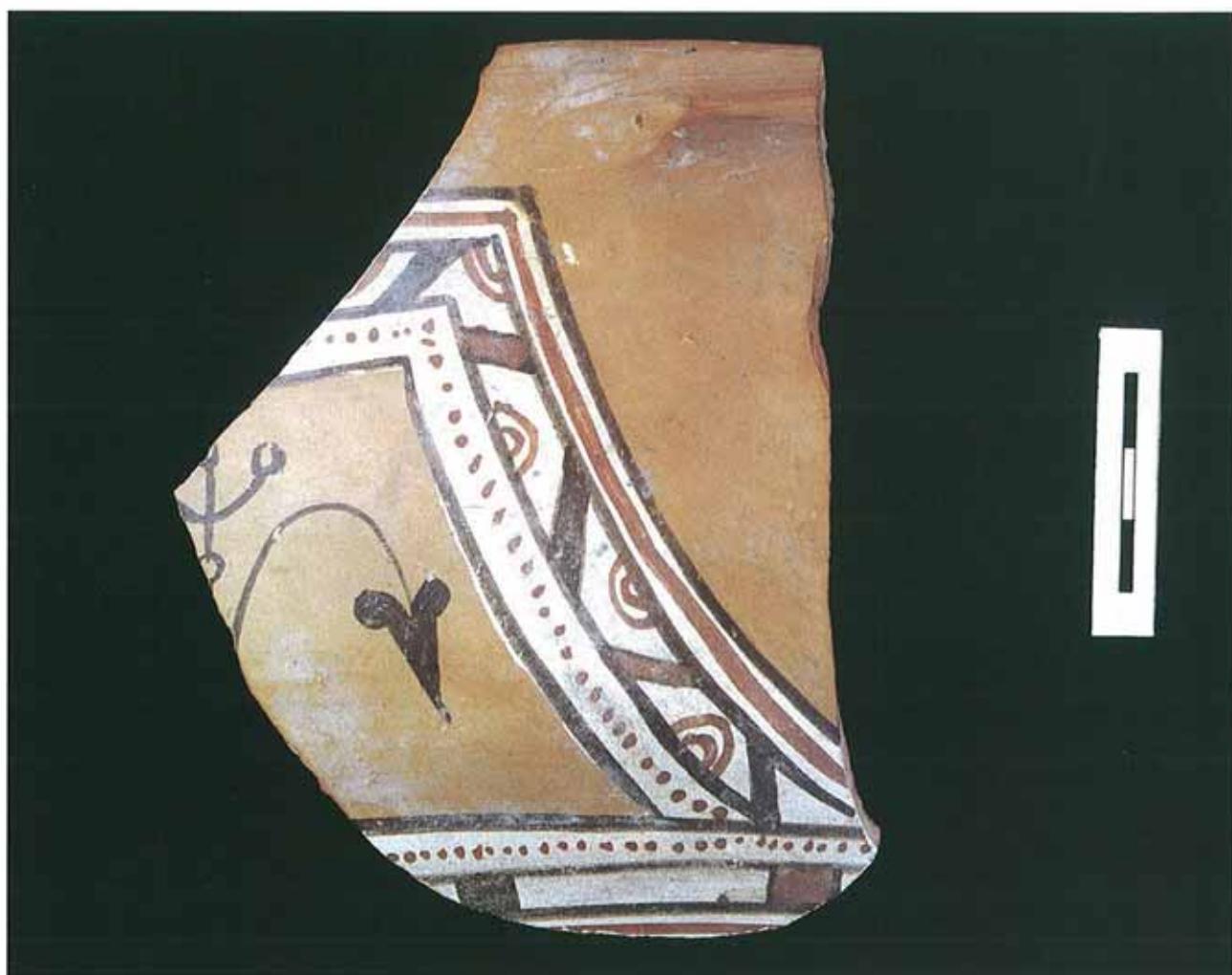

Fig.1/Çiz.1 Çanak. Parça. Ağız Çapı. 24 cm, Yük. 12.2 cm, Kal. 0.9 cm İyi elenmiş, mineral katkılı hamuru açık kahverengi. Çark yapımı. Hamurunun renginde astarlı, iyi pişmiş ve orta perdahlı. Bezeme koyu kahverengi ve açık krem ile yapılmış. Amasya/Gümüşhacıköy

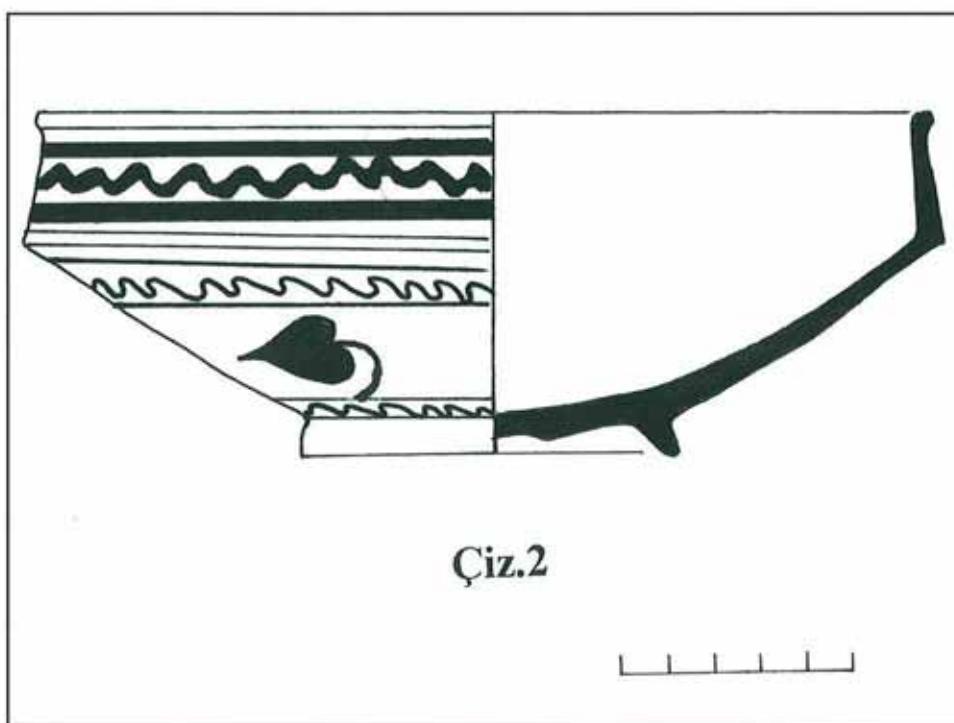
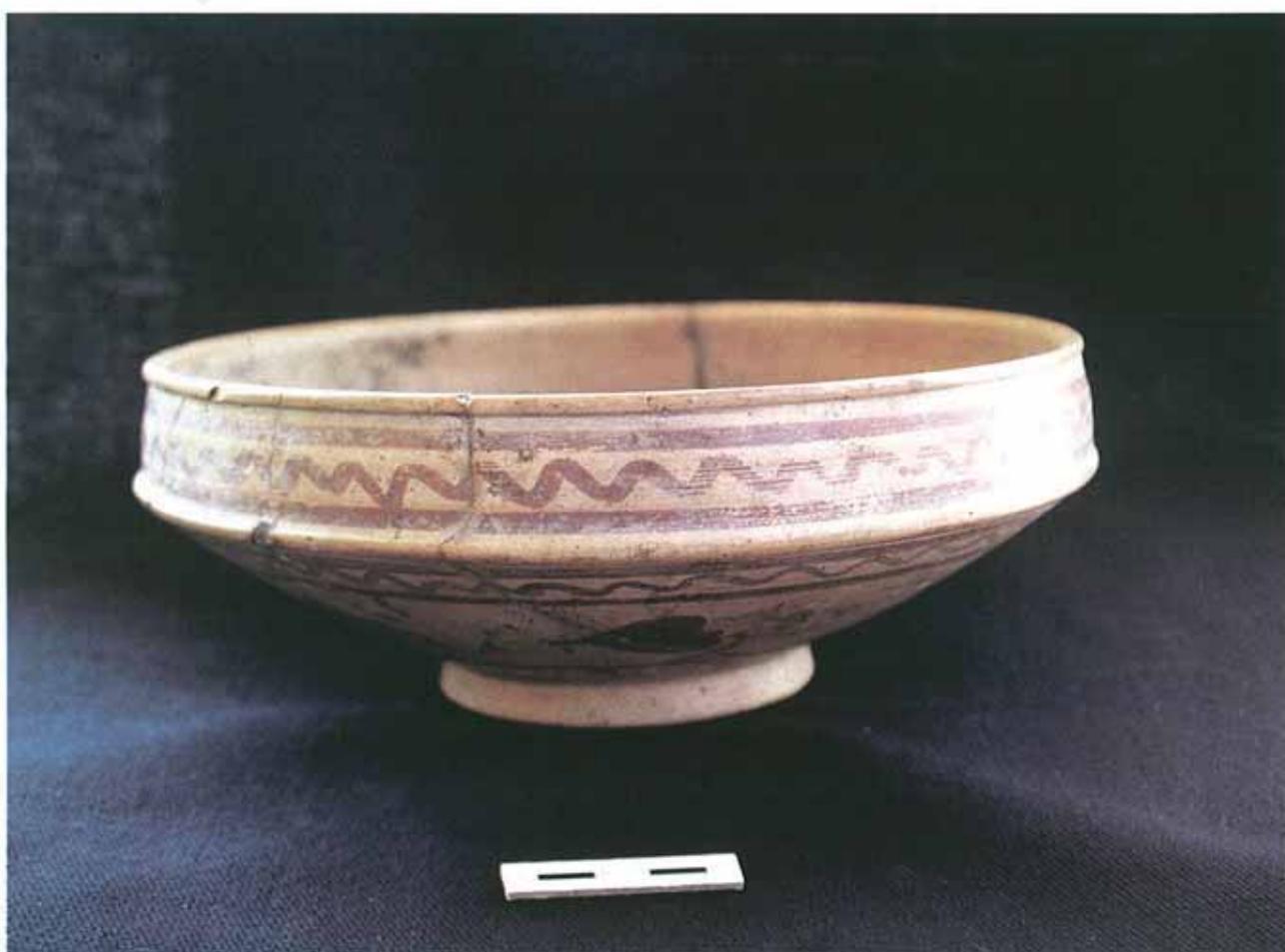

Fig.2/Çiz.2 Çanak. Tüm. Ağzı Çapı. 20 cm, Yük. 7.5 cm, Kal. 0.8 cm İyi elenmiş, mineral katkılı hamuru devetüyü rengi. Çark yapımı. Devetüyü rengi astarlı, iyi pişmiş ve orta perdahlı. Bezeme kızıl kahverengi ile yapılmış.
Amasya/Göynücek-Harmancık Köyü

Fig 3/Çiz.3 Çanak. Tüm. Ağız Çapı. 20 cm, Yük. 7.5 cm, Kal. 0.8 cm İyi elenmiş, mineral katkılı hamuru devetüyü rengi. Çark yapımı. Devetüyü rengi astarlı, iyi pişmiş ve orta perdahlı. Bezeme kırmızı kahverengi ile yapılmış. Amasya/Göynücek-Harmancık Köyü. Kabın dıştan görünüşü